
PAROCHIJALNY (1) *ai*

Oba a oraz o jasne,

pl N subst parochijalne. ◇ [G parochijalnych.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.: parafialny.

Przymiotnik od „parochija”; parafialny:

a. *Dokonywany w parafii, obejmujący swym zasięgiem parafię: Wizytácie párochiálne [...] poruczone Archidiakonóm. SarnStat 211.*

b. *[Do którego należy parafia:*

Wyrażenie: »kościół parochijalny«: k temu fiedm Kościołow Párochiálnych Plebáńskich z doftátiecznym nádánim w Litwie fundował. StryjKron 479.

Szereg: »parochijalny, plebański«: StryjKron 479 cf Wyrażenie.]

Cf [PARAFIJNY], [PAROCHIJALSKI]

ZCh